

RESSÒ DE LA PARAULA

Expectació humil

Per a viure a fons l'Advent convé fer l'experiència de portar al límit les esperances humanes.

No creiem que la gent sigui apàtica i conformista. Ben al contrari. La gent, en general, lluita per millorar i progressar. Sobretot els joves. Ells són capaços de prendre decisions agosarades, tenen confiança en si mateixos, es llancen a l'aventura, davant la mirada perplexa i esverada dels més grans. Una altra cosa és aclarir cap a on es dirigeixen els esforços, què és el que en el fons es desitja... Aquesta és una qüestió que avui no preocupa massa, ja que el consell més comú que escoltem a experts en la relació d'ajuda (consellers, tutors, terapeutes psicòlegs, etc.) sempre és el mateix: «tens dret a desitjar i obtenir el que vulguis; si ho vols de debò, ho aconseguiràs, ningú no t'ho podrà impedir».

Tard o d'hora pot sobreviure la frustració en no veure's acomplerts els somnis. Però no importa massa. Bons consellers i amics donaran receptes per a encaixar el cop i evitar la depressió i la davallada de l'autoestima. A més, sempre hi ha el recurs a culpar el sistema o els altres en general, que competeixen amb més poder o cometen errors i injustícies.

El camí de l'Advent ens crida a vies més realistes i assenyades. Fixem-nos en la coneguda escena de les noces de Canà. Concretament en aquell moment en què Maria detecta que se'ls ha acabat el vi i que això posa en risc de frustració i compromís als nuvis. Les noces se celebren com cal, segons el ritu jueu, i els nuvis han projectat la seva relació d'amor segons el seu propi impuls natural i d'acord amb els preceptes de la Llei. Què significa que no els quedi vi? Significa que, tant aquest amor nascut de l'impuls natural, com l'amor preceptuat per la Llei, s'han acabat, han arribat al límit de

Icona ortodoxa de les noces de Canà

les seves possibilitats. Caldrà un vi nou, un vi, un amor, que no procedeixi només de l'impuls natural de la parella, ni estigui simplement manat per la Llei, sinó un vi nou, que neixi «d'una humanitat nova» i sigui rebut com a do.

Ja sabem el desenllaç de la història. L'Home Nou és Jesucrist i el vi nou és exactament el seu amor. Però a l'Advent revivim aquella expectació, aquell desig que aquest amor es pugui conèixer, trobar, palpar, veure, aquí en la nostra història. Perquè també estem desanimats, cansats, de tants vins exhaurits, de tants amors fracassats.

Aquest sentiment, constatar la provisionalitat i la falta de consistència dels amors, no és dolent en absolut. Perquè neix del realisme, del coneixement de la vida real, més enllà de les aparences que

enganyen. També és bo, perquè denota una sensibilitat i una clarividència notables sobre l'anhel profund d'amor autèntic que nia en cada persona humana.

Per això és molt sa el reconeixement dels propis límits. Ho recomanen psicòlegs humanistes. Però nosaltres anem més enllà: ho tenim com a programa de vida, no perquè ens agradi la humiliació, sinó perquè en la mesura en què constatem els límits dels nostres particulars amors, busquem i esperem «el millor vi», el més perfecte amor que se'ns ofereix en el Déu fet home, Jesucrist. És per això que diem que l'Advent és el desig i l'esperança humil.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

UN MAR D'EMOCIONS

La confiança, la fe en l'altre (i III)

Confiar és apostar, però l'experiència de la vida ajuda a discernir, a separar qui mereix ser objecte de confiança i qui no. Contra el cínic, cal vindicar la virtut de la confiança. Contra l'ingenu, cal mostrar que la confiança madura amb el pas dels anys.

Confiar és exposar, posar cap a fora el que portem a dins. Exposar és exposar-se, esdevenir vul-

nerable a la mirada aliena. En expressar el que sento i penso, el que em fa patir i em dol, faig un acte de confiança. Confio que el receptor sabrà guardar silenci i que no revelarà allò que li he dit. La confiança és assumir un risc, el risc de dir-se sense embuts.

A través de la comunicació del que és íntim es pretén alleugerar un pes, encara que només si-

gui, metafòricament. La confiança és aquesta font d'alliberament. En descarregar el turment interior, camino més àgil, més distès, tinc la sensació que m'he tret un pes de sobre, però, a la vegada, experimento una altra por: la de ser bescantat. El veritable antídoto a aquesta por és la confiança.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

Expectación humilde

Para vivir a fondo el Adviento conviene hacer la experiencia de llevar al límite las esperanzas humanas.

No creemos que la gente sea apática y conformista. Todo lo contrario. La gente, en general, lucha por mejorar y progresar. Sobre todo los jóvenes. Ellos son capaces de tomar decisiones arriesgadas, tienen confianza en sí mismos, se lanzan a la aventura, delante de la mirada perpleja y aturdida de los mayores. Otra cosa es clarificar hacia dónde se dirigen los esfuerzos, qué es lo que en el fondo se desea... Una cuestión ésta que hoy no preocupa demasiado, ya que el consejo más común que escuchamos a expertos en la relación de ayuda (consejeros, tutores, terapeutas psicólogos, etc.) siempre es el mismo: «tienes derecho a desear y obtener lo que quieras; si lo quieres de verdad, lo conseguirás, nadie te lo podrá impedir».

Tarde o temprano puede sobrevenir la frustración al no verse cumplidos los sueños. Pero no importa demasiado. Buenos consejeros y amigos darán recetas para encajar el golpe y evitar la depresión y la bajada de la autoestima. Además, siempre cabe el recurso a culpar al sistema o a los otros en general, que compiten con más poder o cometen errores e injusticias.

El camino del Adviento nos llama a vías más realistas y sensatas. Fijémonos en la conocida escena de las Bodas de Caná. Concretamente en aquel momento en que María detecta que se les ha agotado el vino y que eso pone en riesgo de frustración y compromiso a los novios. La boda se celebra como debe ser, según el rito judío y los novios han proyectado su relación de amor según su propio impulso natural y de acuerdo con los preceptos de la Ley. ¿Qué significa que no les quede vino? Significa que, tanto ese amor nacido del impulso natural, como el amor preceptuado por la Ley, se han agotado, han llegado al límite de sus posibilidades. Será necesario un vino nuevo, un amor, que no proceda solo del impulso natural de la pareja, ni esté simplemente mandado por la Ley, sino un vino nuevo, que nazca «de una humanidad nueva» y sea recibido como don.

Ya sabemos el desenlace de la historia. El Hombre Nuevo es Jesucristo y el vino nuevo es exactamente su amor. Pero en el Adviento revivimos aquella expectación, aquel deseo de que ese amor se pueda conocer, encontrar, palpar, ver, aquí en nuestra historia. Porque también estamos desanimados, cansados, de tantos vinos agotados, de tantos amores fracasados.

Este sentimiento, constatar la provisionalidad y la falta de consistencia de los amores, no es malo en absoluto. Porque nace del realismo, del conocimiento de la vida real, más allá de las apariencias que engañan. También es bueno, porque denota una sensibilidad y una clarividencia notables acerca del anhelo profundo de amor auténtico que anida en cada persona humana.

Por eso es muy sano el reconocimiento de los propios límites. Lo recomiendan psicólogos humanistas. Pero nosotros vamos más allá: lo tenemos como programa de vida, no porque nos guste la humillación, sino porque en la medida en que constatamos los límites de nuestros particulares amores, buscamos y esperamos «el mejor vino», el más perfecto amor que se nos ofrece en el Dios hecho hombre, Jesucristo. Es por eso que decimos que el Adviento es el deseo y la esperanza humilde.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Pelegrinatge interior

El bisbe Agustí predicant el recés als seminaristes

Què és la interioritat? És intimisme? És el mateix que espiritualitat? Per què és tan important per a la vida cristiana?... Aquestes van ser algunes de les preguntes que el bisbe Agustí Cortés va plantejar als seminaristes de Sant Feliu de Llobregat i Barcelona durant el recés que el 7 de desembre passat els va predicar a la Casa Santa Creu de Barcelona.

Tot partint de sant Agustí i del seu propi camí vocacional, el Bisbe de Sant Feliu va proposar als seminaristes un singular pelegrinatge interior cap al jo profund,

que la Sagrada Escriptura ha identificat amb el cor, és a dir, aquella interioritat que és la petjada de Déu en la Creació. La interioritat a la qual va apel·lar és aquell àmbit humà que s'escapa de la ciència, és la realitat de l'Esperit, la identitat més pregona de la persona, tot allò que no és reductible a la captació, anàlisi i tractament tècnic. «Torna't sobre tu mateix i reconeix-te davant de Déu», va animar a fer tot citant al doctor de la gràcia, «perquè la veritat sobre Déu i sobre vosaltres mateixos només la trobareu en el vostre cor».

Davant del perill tan evident avui de superficialitat, de viure en la mera exterioritat, la proposta agustiniana suposa una recerca agosarada d'interioritat, però no per tancar-se sobre un mateix, sinó per sortir-ne per amor. Aquest és també el triple moviment de la vocació cristiana i, en particular, de la vocació sacerdotal, a la qual el Bisbe va dedicar la seva segona meditació. «La vocació al ministeri sacerdotal només és possible des de l'àmbit de l'Esperit», va recordar, «la vocació no es pot donar ni discernir en l'exterioritat». I va afegir: «La vocació autèntica només es pot donar en l'humus de la conversió. No és ni autoprojecció ni desenvolupament de les nostres qualitats, sinó la materialització de l'obertura per amor a l'amor gratuït de Déu. És lliurament per amor a Jesucrist en l'exercici de la caritat pastoral».

Aquest programa de sortida d'un mateix per amor és el que va recórrer sant Agustí. És el programa de l'agape, de l'amor gratuït i universal de Déu, que tot prevere és cridat també avui a anunciar i transmetre, amb alegria, en el seu ministeri.

Proactius amb la protecció de dades

El Bisbat de Sant Feliu de Llobregat ha acollit la normativa europea del Reglament General de Protecció de Dades Personals que va entrar en vigor al mes de maig de 2018, mirant d'aplicar les seves indicacions en la gestió de les dades de què disposa de membres de l'Església i persones que s'hi apropen per a determinats tràmits. De sempre ho ha intentat fer, d'acord amb la normativa existent a cada moment.

Un exemple d'aquesta actitud «proactiva» de prendre la iniciativa i mirar de fer tots els possibles per

tenir cura de les dades recollides és l'auditoria a què s'ha sotmès la Cúria diocesana i la posterior sessió de formació en aquesta matèria que els treballadors i voluntaris que hi col·laboren van rebre el passat 5 de desembre.

Conscients que és un àmbit de treball sempre millorable, es mira d'implementar les mesures tècniques adequades i de reeducar els hàbits de treball per garantir cada cop més la protecció de les dades personals de totes les persones que entren en contacte amb l'Església diocesana de Sant Feliu.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Jonàs és obstinat amb les seves creences de fe i el Senyor és obstinat en la seva misericòrdia. Perquè el Senyor sempre vol guarir, vol salvar, no condemnar» (9 d'octubre).

@Pontifex: «Demanem al Senyor que ens ensenyi a no combatre les persones, sinó el mal que les inspira, a no anar contra els altres, sinó a voler-los conèixer» (10 d'octubre).

@Pontifex: «Que l'Esperit Sant, artífex de fraternitat, ens doni la gràcia de caminar junts per experimentar noves formes de compartir i de missió» (10 d'octubre).

@Pontifex: «El Senyor sempre ens recorda com de valuosos som als seus ulls i ens confia una missió» (11 d'octubre).

Maria, influencer de Déu

És a dir, Maria com la millor persona per arribar a Jesús. Aquesta va ser la idea clau que els participants a la Vetlla de la Immaculada se'n van emportar a casa, després d'aquella estona de pregària, el 7 de desembre al vespre, a la Basílica de la Mercè de Barcelona. Eren presents joves de les diòcesis de la Província Eclesiàstica de Barcelona, acompanyats amb els seus catequistes, animadors de grups, mossens de les parròquies, etc. i de tots els bisbes de les tres diòcesis. Del Bisbat de Sant Feliu van participar joves de les poblacions de Piera, Vilafranca del Penedès, Vilanova i la Geltrú, Molins de

Rei, Sant Vicenç dels Horts i el Prat de Llobregat. El bisbe Agustí va ser l'encarregat de cloure la vetlla, amb la benedicció final i unes paraules per convidar els assistents a créixer en una relació d'amistat amb Maria, ben bé com la que es pot tenir amb un amic, plena de confiança, de confidència, d'escolta.

A més de les activitats que localment els joves cristians realitzen regularment en els seus grups i parròquies, en el proper 2020 tindran una propera iniciativa per a totes les diòcesis amb seu a Catalunya, organitzada des del SIJ, per al 25 i 26 d'abril, a Manresa i Montserrat. Reserveu la data!

Jornada de la Sagrada Família

El dia 29 de desembre, el primer diumenge després del Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, se celebra la Sagrada Família.

Enguany, amb el lema «La família, escola i camí de santedat» la Delegació de Família i Vida convoca els matrimonis, que durant aquest any han celebrat els seus 25 o 50 anys de vida matrimonial, a renovar el seu compromís sacramental en l'ambient eucarístic de la missa de les 12 hores, a la Catedral de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat, presidida pel bisbe Agustí Cortés Soriano.

Bon Nadal!

ANUNCIACIÓ

Josep Maria Jujol, 1946

Inscripcions: Ave gratia plena/fiat

Capella del Sant Crist

Parròquia de Sant Antoni Abat, de Vilanova i la Geltrú

Quina humanitat necessita Déu per fer-se carn i sang nostra?

Una humanitat lliure, que sàpiga escoltar la crida a l'alegria plena, que rebi humilment el misteri d'amor més perfecte i gratuït, que tingui un cor generós per arriscar-se i obeir: «Que es compleixi en mi la teva paraula». ¡Que Déu trobi en nosaltres aquesta humanitat, la faci créixer i la sostingui! Amb Maria, sant i bon Nadal.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

AGENDA

Eucaristies de Nadal

El bisbe Agustí presidirà aquestes celebracions eucarístiques:

- Dimarts 24 desembre, a les 10.30 h, al Centre Penitenciari Brians 1, amb els interns i voluntaris de la Pastoral Penitenciària.
- Dimarts 24 desembre, a les 23 h, Missa de la Nit de Nadal a la Catedral de Sant Llorenç.
- Dimecres 25 desembre, a les 12 h, a la Parròquia de Sant Andreu, de Puigdàlber, també per a la comunitat cristiana del Pla del Penedès.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ■ Dilluns, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [MI 3,1-4;4,5-6 / SI 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Ketty (1390-1473), prev. de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític.

24. ■ Dimarts [2S 7,1-5.8b-12. 14a.16 / SI 88 / Lc 1,67-69]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadesa; santa Irmina, vg. princesa.

25. □ Dimecres, Nadal del Senyor: Nit: Is 9,2-4.6-7 / SI 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / SI 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / SI 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18 (o bé,

més breu: 1,1-5.9-14. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judea. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre; santa Anastàsia, mr. (s. IV); santa Eugènia, vg. i mr.

26. ■ Dijous [Fets 6,8-10;7,54-60 / SI 30 / Mt 10,17-22]. Sant Esteve, diaca i protomàrtir (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i màrtir; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ Divendres [1Jo 1,1-4 / SI 96 / Jo 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de

Patmos, venerat a Efes (†100); sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.; santa Fabiola.

28. ■ Dissabte [1Jo 1,5-2,2 / SI 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia; santa Dòmnia, vg. i mr.

29. □ Diumenge vinent, la Sagrada Família, Jesús Maria i Josep (lit. hores: 1a setm.) [Sir 3,3-7.14-17a / SI 127 / Col 3,12-21 / Mt 2,13-15. 19-23]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i màrtir; sant David.

Diumenge IV d'Advent (A)

COMENTARI

Déu és també un home com nosaltres

Som a les portes de Nadal. Les lectures ja ens parlen del naixement de Jesús. A l'evangeli veiem com l'àngel li diu a Josep: *Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant: ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.* És a dir, anuncia el naixement del Salvador de tot el món, el qui perdonarà tots els pecats. Ha començat l'evangeli dient que *Maria, promesa amb Josep, abans de viure junts, es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant.* Josep en aquests moments no sap massa quin paper pot tenir en aquesta família on la seva esposa espera un fill per obra de l'Esperit Sant. Per això *es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial.* Però l'àngel li diu que no, que la seva missió és la de posar el nom al fill de Maria com a pare legal i així assegurar la descendència davídica de Jesús perquè *Josep és fill de David* i el Messies havia de ser descendent de David.

L'evangeli continua dient: *Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel que vol dir Déu-és-amb-nosaltres.* El fill de Maria, és Déu realment present entre nosaltres. D'aquesta manera es fa realitat el que deia també Isaïes: *La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.* Aquest Emmanuel no era una presència real de Déu, sinó que simbolitzava la protecció de Déu enmig del seu poble. Però ara sí, ara el fill de Maria és realment el Déu fet home present entre nosaltres. I Pau també ens parla de *la Bona Nova de Déu que es refereix a Jesucrist, el qual, pel seu llinatge humà, nasqué de David, però per l'esperit, va ser constituït Fill poderós de Déu.* Això és Nadal: El naixement d'un infant semblant a tots els infants però que és Déu mateix fet home com nosaltres i Salvador de tota la humanitat. Sens dubte la millor bona notícia de tota la història del món!

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 7,10-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Acaz: «Demana al Senyor, el teu Déu, un senyal prodigiós, tan avall com vulguis, a les profunditats del país dels morts, o tan amunt com vulguis, dalt al cel.» Acaz respongué: «No en vull demanar cap; no vull temptar el Senyor.» Llavors digué Isaïes: «Escolteu, doncs, casa de David: No en teniu prou de fer-vos pesats als homes que fins us feu pesats al meu Déu? Per això el Senyor mateix us donarà un senyal: La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.»

▶ Salm responsorial (23)

R. *Ha d'entrar el Senyor, el rei de la glòria.*

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten. / Li ha posat els fonaments dins els mars, / i les bases, a les fonts dels rius. R.

Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? / Qui pot estar-se al recinte sagrat? / El qui té el cor sincer i les mans sense culpa, / que no confia en els déus falsos. R.

Rebrà benediccions del Senyor, / rebrà els favors del Déu que salva. / Aquests són els qui venen a buscar-vos, Senyor, / per veure-us de cara, Déu de Jacob. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 1,1-7)

Pau, servent de Jesucrist, cridat a ser apòstol, destinat a anunciar la bona nova de Déu, que ell ja havia promès pels seus profetes en les escriptures santes. Aquesta bona nova es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre, el qual, pel seu llinatge humà, nasqué de David, però per l'esperit que santifica va ser constituït Fill poderós de Déu des que va ressuscitar d'entre els morts. Per ell he rebut el do de ser apòstol, missioner del seu nom a gent de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Entre aquests hi sou vosaltres, que Jesucrist ha cridat. Als cristians de Roma, estimats de Déu, cridats a ser-li consagrats, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, Pare nostre, i de Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 1,18-24)

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep, abans de viure junts es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.»

Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel», que vol dir Déu-és-amb-nosaltres. Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa com a esposa.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 7,10-14)

En aquellos días, el Señor habló a Ajaz y le dijo: «Pide un signo al Señor, tu Dios: en lo hondo del abismo o en lo alto del cielo». Respondió Ajaz: «No lo pido, no quiero tentar al Señor». Entonces dijo Isaías: «Escucha, casa de David: ¿no os basta cansar a los hombres, que cansáis incluso a mi Dios? Pues el Señor, por su cuenta, os dará un signo. Mirad: la virgen está encinta y da a luz un hijo, y le pondrá por nombre Emmanuel.»

▶ Salmo responsorial (23)

R. *Va a entrar el Señor; él es el Rey de la gloria.*

Del Señor es la tierra y cuanto la llena, / el orbe y todos sus habitantes: / él la fundó sobre los mares, / él la afianzó sobre los ríos. R.

¿Quién puede subir al monte del Señor? / ¿Quién puede estar en el recinto sacro? / El hombre de manos inocentes y puro corazón, / que no confía en los ídolos. R.

Ese recibirá la bendición del Señor, / le hará justicia el Dios de salvación. / Esta es la generación que busca al Señor, / Que busca tu rostro, Dios de Jacob. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 1,1-7)

Pablo, siervo de Cristo Jesús, llamado a ser apóstol, escogido para el Evangelio de Dios, que fue prometido por sus profetas en las Escrituras Santas y se refiere a su Hijo, nacido de la estirpe de David según la carne, constituido Hijo de Dios en poder según el Espíritu de santidad por la resurrección de entre los muertos: Jesucristo nuestro Señor. Por él hemos recibido la gracia del apostolado, para suscitar la obediencia de la fe entre todos los gentiles, para gloria de su nombre. Entre ellos os encontráis también vosotros, llamados de Jesucristo. A todos los que están en Roma, amados de Dios, llamados santos, gracia y paz de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 1,18-24)

La generación de Jesucristo fue de esta manera: María, su madre, estaba desposada con José y, antes de vivir juntos, resultó que ella esperaba un hijo por obra del Espíritu Santo. José, su esposo, como era justo y no quería difamarla, decidió repudiarla en privado. Pero, apenas había tomado esta resolución, se le apareció en sueños un ángel del Señor que le dijo: «José, hijo de David, no temas acoger a María, tu mujer, porque la criatura que hay en ella viene del Espíritu Santo. Dará a luz un hijo y tú le pondrás por nombre Jesús, porque él salvará a su pueblo de sus pecados.»

Todo esto sucedió para que se cumpliera lo que había dicho el Señor por medio del profeta: «Mirad: la virgen concebirá y dará a luz un hijo y le pondrán por nombre Emmanuel, que significa "Dios-con-nosotros"». Cuando José se despertó, hizo lo que le había mandado el ángel del Señor y acogió a su mujer.